

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

08. 05. 2023 - 14. 05. 2023

motto týdne:

„ Hospodinova věrnost trvá navěky.“

PONDĚLÍ 08. 05. Panny Marie, Prostřednice všech milostí

Sk 14,5-18; Žl 115,1-2.3-4.15-16 Komentář: **Jan 14,21-26**

Všimnu si, jak jedna „osoba“ v Trojici mluví o druhé. Láska a poukazování na „toho druhého“ at' je vzorem i pro naši komunikaci.

ÚTERÝ 09. 05. sv. Izajáše, proroka

Sk 14,19-28; Žl 145,10-11.12-13ab.21 Komentář: **Jan 14,27-31a**

Slova o pokoji, který nám Kristus zanechal, slyšíme při každé eucharistické slavnosti. Dovedeme jej předávat dál – nejen při pozdravení pokoje?

STŘEDA 10. 05. sv. Jana z Avily, kněze a učitele církve

Sk 15,1-6; Žl 122,1-2.3-4a.4b-5 Komentář: **Jan 15,1-8**

Prořezávání a čištění je bolestný proces. Snažím se, abych byl spojený s kmenem a nesl dobré ovoce?

ČTVRTEK 11. 05. sv. Ignáce z Laconi, řeholníka, mystika

Sk 15,7-21; Žl 96,1-2a.2b-3.10 Komentář: **Jan 15,9-11**

Zůstávání v Jeho lásce mi má přinášet radost! Snažím se o to, aby se můj vztah k Ježíšovi projevoval i navenek? Uvědomuji si, že jej před nevěřícím okolím reprezentuji?

PÁTEK 12. 05. sv. Nerea a Achillea, mučedníků, sv. Pankráce, mučedníka

Sk 15,22-31; Žl 57,8-9.10-12 Komentář: **Jan 15,12-17**

Ježíš mě volá k přátelství a k spolupráci. Z toho vztahu musí vyvěrat plnění toho, co mi ukládá...

SOBOTA 13. 05. památka Panny Marie Fatimské

Sk 16,1-10; Žl 100,1-2.3.5 Komentář: **Jan 15,18-21**

Spojení s Kristem v době těžkostí oživuje naši víru. Chci dnes myslet na všechny, kteří na zemi pro víru trpí. A děkovat, pokud mohu svědčit o jeho lásce ve svobodě!

6. neděle velikonoční - Cyklus A 14. 05. 2023

Velikonoční doba se blíží svému novému vrcholu – slavnosti Letnic. Téma liturgie se proto pomalu přesouvá na Ducha svatého. Jakou roli hraje Duch po Velikonočích? Jakou roli hraje dnes v životě církve resp. v běžném životě každého nás?

1. ČTENÍ

Církev zakusila první pronásledování a mnozí se rozptýlili do okolních zemí (rok 37–41 po Kr.). Filip odešel do Samarií (cca 50 km, dnešní Sabastia u Nablusu) a

tam začal hlásat evangelium. Všimněme si, jak Bible jasně rozlišuje křest od daru Ducha svatého, který je obvykle dán pokřtěným až po modlitbě vkládání rukou.

Sk 8,5-8.14-17

Filip přišel do hlavního samařského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha posedlých totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochrnutých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich nesestoupil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha svatého.

ŽALM 66

Bůh je mocný, když dokáže pronásledování proměnit v šíření evangelia (viz první čte-ní). Pokud i my máme s Bohem podobnou zkušenost, je to důvod k radostné chvále.

Odpověď: Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.

Jásejte Bohu, všechny země, – opěvujte slávu jeho jména, – vzdejte mu velkolepou chválu! – Řekněte Bohu: „Jak úžasná jsou tvá díla! Ať se ti koří celá země, ať ti zpívá, – necht’ opěvuje tvé jméno.“ – Pojd’te a pozorujte Boží skutky: – podivuhodně jednal s lidmi! Moře proměnil v souš; – suchou nohou přešli řeku, – proto se radujme v Bohu! – Vládne svou mocí navěky. Pojd’te, slyšte, všichni bohobožní, – chci vyprávět, co prokázal Bůh mé duši. – Bůh buď veleben, – že neodmítl mou prosbu, – že mi neodňal svou lásku.

2. ČTENÍ

Apoštol povzbuzuje křesťany, kterým pravděpodobně hrozí ústrky a vyslychání. Nejde jen o osobní statečnost, ale i o odvahu svědčit o víře. Všimněme si poslední věty zmiňující Ducha, která přesněji zní: „usmrcen podle těla, ale oživen duchem.“

1 Petr 3,15-18

Milovaní! Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přítom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení – chce-li to tak Bůh – za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného.

Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrcen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.

EVANGELIUM

Téměř plynule navazujeme na minulou neděli. Vracíme se do večeradla a nasloucháme Ježíšovým slovům během poslední večere. Řeč se posouvá k daru Ducha svatého. Řecké slovo parakletos, znamená nejen „přímluvce“, ale také utěšitel, zastánce, pomocník.

Jan 14,15-21

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. Zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně, jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

K ZAMYŠLENÍ

Znovu se vracíme do večeradla těsně před Velikonocemi. Ježíš ve své řeči zmiňuje Ducha svatého. Velikonoční doba se přehoupala do druhé půle a naše pozornost se bude již upínat k tématům, jak žít z daru nového života, jak žít církve. Z čeho a jak čerpat dál, po vzkříšení? Je to čas Ducha svatého. Ale nemyslí se tím to, abychom Krista opustili. On není minulostí či jen historickou epizodou! Naopak, nyní nastal čas, kdy máme Ježíše poznat mnohem hlouběji. Jsme zváni být v Kristu a on bude přebývat v nás.